

סיפור

רבי שמעון בר אבא היה חכם גדול, אך עני מרוד. לעתים לא היה לא אפילו לחם לאכול, אבל הוא סירב לקבל צדקה. חשבו החכמים כיצד אפשר להעביר כסף לרבי שמעון בלי שיתרבו לכך. פעם אחת הלך רבי אלעזר ברחוב, והבחין ברבי שמעון מהלך אחריו כשראשו מורכן. הוציא רבי אלעזר דינר זהב מכיסו ושמת אותו על המדרכה, כדי שימצא אותו רבי שמעון. כעבור כמה רגעים שמע את רבי שמעון קורא לו ורץ אחריו. ניגש רבי שמעון לרבי אלעזר כשהדינר בידו, ואמר: בוודאי הדינר הזה נפל ממך, כי רק אותך ראיתי הולך פה ברחוב. השיב לו רבי אלעזר: מי אמר שהדינר הוא שלי? ייתכן שנפל מאדם אחר שהלך ברחוב, ולפי ההלכה כשמוצאים כסף שאין בו סימנים, הרי הוא שייך למי שמצא אותו, כי בעליו בוודאי כבר התייאשו ממנו. שמע זאת רבי שמעון והתרצה להשאיר אצלו את הדינר; ורבי אלעזר שמח על כך שהצליח לתת צדקה לחברו העני מבלי לביישו.

(על פי ירושלמי בבא מציעא פ"ב)

מן התלמוד

פְּעָמַיִם רַבּוֹת אָדָם מְבַקֵּשׁ לָתֵת סְכּוּם מְסֻיָּם לְצַדָּקָה, אֲכָל הוּא חוֹשֵׁב לְעַצְמוֹ: יֵשׁ כֹּל כֶּף הַרְבֵּה נִזְקָקִים, לְמִי אֲנִי צָרִיר לָתֵת אֶת הַצְּדָקָה שְׁלִי?

שְׁאֵלָה זוֹ יְכוּלָה לְהִיֹּת קִיּוּמָה גַם בְּהַלְוָאָה; אָדָם שֵׁשׁ בְּיָדוֹ סְכּוּם כֶּסֶף וְהוּא רוֹצֵה לְקַיֵּם מִצְוָה וּלְהַלְוֹתוֹ, לְמִי יִלוֹה קוֹדֵם? בְּדָף זֶה בְּתַלְמוּד לומדים כי בְּרֵאשׁ וְרֵאשׁוֹנָה אִם יֵשׁ מִיִּשְׁהוּ כְּמִשְׁפַּחְתּוֹ שֶׁנִּזְקָק לְצַדָּקָה אוֹ הַלְוָאָה, עָלָיו לְדַאֵג לוֹ תְּחִילָה. אִם כְּמִשְׁפַּחְתּוֹ אִישׁ אֵינוֹ זָקוּק לְכֶסֶף, יֵשׁ לְהַקְדִּים לָתֵת אוֹ לְהַלְוֹת לְעַנִּי הַעֵיִר שֶׁבָּהּ הוּא גֵר, כִּי הֵם קוֹדְמִים לְעַנִּיִּים הַגֵּרִים בְּעֵיר אַחֲרֵת. הַלֵּכָה זוֹ נִקְרָאת: "עַנִּי עִירְךָ קוֹדְמִים"

חיצות הוא ופיא

השלימו מילים טובות במקומות החסרים:

1. הוא - ריחם, היא - ירק למאכל:

2. הוא - כוכב לכת, היא - מצוה חשובה:

3. הוא - חלק מהרגל, היא - שפע טובה:

4. הוא - צבע האדמה, היא - מקיפה את ירושלים:

5. הוא - אחד מבני אהרון הכהן, היא - תרומה:

דמות /

הרב יוסף שאול אלישר

הרב יוסף שאול אלישר ז"ל (תרכ"ו-תש"ח, 1867-1948)

היה איש ציבור ואיש עסקים ירושלמי. הוא נולד בירושלים ולמד שם בשייכות, בין היתר בישיבה של סבו, הרב יעקב שאול אלישר, שהיה הראשון לציון. בשנת תרס"ז (1907) היה בין מייסדי שכונת זיכרון משה, בשנת תרס"ט (1908) נבחר לעירייה, ובשנת תרע"ב (1912) התמנה לחבר ההנהלה בקופת היתומים, והשתתף בוועדות שונות. במהלך מלחמת העולם הראשונה היה חבר בוועד לחלוקת הסיוע לנזקקים שנשלח מארצות הברית.

הרב אלישר כיהן כחבר בוועד העדה הספרדית בירושלים, והיה בין מקימי בית מושב הזקנים והזקנות הספרדי בירושלים. הוא פעל למען עניי ירושלים וחיזוק מוסדותיה והקדשותיה של העדה הספרדית, יצר קשרי מסחר עם צרפת ואוסטריה והיה אחראי על חלוקת חייטים ולחם לתושבים בזמן המלחמה. כמו כן, שימש כחבר מנהל בבית החולים משגב לדך ובית חינוך עיוורים.

הרב יוסף שאול אלישר (Wikipedia)

